

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Aphrodisio Presbytero. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

que honoris studio, sed ut hominum salutem consulant, ea agunt, quæ agunt.

Aphrodisio Presbytero. 8.

Quandoquidem ei, qui mœrore obrutus & profligatus est, molestorum narratio solatij non nihil affert, ac præsertim cum ad synceros amicos fit (silentio quippe ingrauescit calamitas. Per multi siquidem ob pectore pressas ac silentio traditas miseras suas in graues & periculosos morbos inciderunt) idcirco eos, qui calamitates suas commemorare cupiunt, blâdè ac suaviter admittere oportet, ac posteaquã illi per huiusmodi sermonem dolore leuati fuerint, tum demum, eam, quam par est medicinam adhibere. Nam si confestim ipsi ora obstruamus, tum inhumaniorum hominum existimationem colligemus, tum remedium imbecille atque inualidum reddemus, nimirum ipsa doloris flamma illud repellente. At si mitigato dolore pharmacum imponamus, duplex lucrum consequemur, alterum quod humani ac misericordes erimus, alterum quod morbum depellemus.

Anfonio, Dionysio Correctori. 9.

Eos, qui de rebus iudicant, acutissimo ingenio esse oportet, & eorum, qui loquuntur facundiam, & eorum, quæ dicuntur, probabilitatem ac verisimilitudinem missam facientes, sensa ipsa introspicere, atque hinc expiscantes, veritatem haurire queant.

Heraclidi Episcopo. 10.

Vox hæc λόγον, vir eruditissime, non unam duntaxat significationem habet. Cum enim prima syllaba acuitur, oraculum significat. Cum autem secunda, id quod ex diuino præscripto Pontificis pectori impositum erat, quasi λόγος ἱερὸν, id est, rationis sacrum, aut domum, aut delubrum. Quoniam autem, cur Pontificis pectori imponeretur, ex me quæris, hoc

ὀλιγοῦσιν ἐβάρυνον. ἔγερὸ φιλοσοφῶντες, ἀλλὰ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρώπων φροντίζοντες, δρωσὶν ἢ φρωσὶν.

Ἀφροδισίῳ πρεσβυτέρῳ. η.

Ἐπειδὴ φέρῃ πνὴ ἀσθενήσαντων τῶν ὑπὸ λύπης βεβαπισμένων τῆς λύπης ἢ ἀφῆγσις, καὶ μάλιστα ὅταν πρὸς γνησίως γνήσιον. ἢ γὰρ σωπῆ πολλοῦ καὶ καρτερήσαντες, καὶ σιγῆ ταῦτα ἀσθενήσαντες, εἰς χαλεπὰ ἀειπέσοι πάθη, καὶ τοὺς βλαβερὰς τὰς ἐαυτῶν διηγεῖσθαι συμφορὰς, ἡμέρας προσέσθαι, καὶ μετὰ τὸ κενόθεν ναυτῶν τῆς λόγων τὸ πάθος, τότε πλὴν ἐνδεχόμενον προσφέρειν θεραπεῖαν. εἰ μὴ γὰρ ἐξ ἀρχῆς αὐτὸς ἐπιτομισομένον, καὶ ἀσυμπάσαν κτησόμεθα δόξαν, καὶ τὸ βόηθημα ἀσθενῶν σποφασομένον, τῆς ἀκμῆς αὐτῶν παραθεσόμενος. εἰ δὲ μετὰ τὸ κενόθεν τὸν πόνον ἐπιθέηναι τὸ φάρμακον, δύο κερδανόμενος, καὶ τὸ συμπάθειν εἶναι, καὶ τὸ μὴ ἀφαιματῆν τῆς θεραπεῖας.

Ἀδωνίῳ, Διονυσίῳ κορρίκτῳ. θ.

Χρὴ τὸς τῆς πραγμάτων κριτὰς, ὄξυτάτης εἶναι πρὸς τὸ νοεῖν, ἵνα καὶ πλὴν τῆς λεγόντων δεινότητά, καὶ τῆς λεγομένων πιθανότητά παρέηται, εἰς αὐτὸ τὸ βᾶθος τῆς νοημάτων ἡρῆσαι διωθηθῆεν, καὶ κενὸν ἠπρευσαντες, ἀνιμῶσθαι τὴν ἀλήθειαν.

Ἡρακλείδῃ ἐπισκόπῳ. ι.

Τὸ λόγον, ὡ ἐλλογμάτατε, ἔ τὸ αὐτὸ μινύει ἀλλ' ὅταν μὲν ἢ πρώτη ὀξύνηται συλλαβῇ, λεγομένου διλοῖ ὅταν δ' ἢ δευτέρῃ, τὸ ὅτι τῶ σφῆς τῶ ἀρχερέως ἐπιτελλόμεν θεασίαν, οἷον λόγος ἱερὸν, ἢ οἶκον, ἢ τέμενος. ἐπειδὴ δὲ, φῆς, καὶ τίνας ἐνεκεν τῶ σφῆς τῶ ἀρχερέως ἐπέτιθετο; φημί, ὅτι πρῶτον

τον